

βουλευτής, ἀνῆκεν δὲ εἰς τὸ κόμμα τῶν ριζοσπαστικῶν δημοκρατῶν. Ὁ ἕτερος διὰ πρώτην φοράν ἐξετίθετο ὡς ὑποψήφιος, ἄχρους δὲ ὑπὸ κομματικὴν ἔποψιν. Ἀμφότεροι ἦσαν ἐξ ἴσου πλοῦσοι. Τῇ πρώτῃ εἶχον μεταβῆ εἰς συνάντησιν ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ τοῦ φίλου μου X. ., τὸν ὁποῖον φθονῶ διὰ πολλὰ μὲν πράγματα, ἰδίᾳ ὅμως διὰ τὴν πρὸς τὴν ἀλείαν κλίσιν του. Τέλος τὸν φθονῶ διὰ τὰς κλίσεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ὁποίας ἐγὼ δὲν αἰσθάνομαι. Παρ' αὐτὸν ἠλίευσεν καὶ ὁ ἡμέτερος ἀμπελοργός. Ὅτε τὸ ὥρολόγιον ἔκρουσε τὴν δεκάτην, ὁ ἀμπελοργός ἠγέρθη καὶ εἶπεν ἡμῖν :

- Ὑπάρχω νὰ ψηφοφορήσω.
- Διὰ ποῖον θὰ ψηφοφορήσητε;
- Ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ νέου ὑποψηφίου.
- Διατί προτιμᾶτε τοῦτον;
- Διότι δὲν τὸν γνωρίζω.

Μόλις ἀπεμακρύνθημεν ὁ τε φίλος μου X. . καὶ ἐγὼ ἠρχίσασμεν καγχάζοντες. Ἐγὼ μετ' ὀλίγον προσέθηκα :

— Ἴδου λοιπὸν οἱ χωρικοὶ ! Δὲν εἶναι ἀρκετὰ παράλογος ; Καὶ ὅμως παράλογος ἤμην ἐγὼ, διότι ἐκεῖνος θαυμασίως προσδιώρισε τὴν ἀνωτέραν καὶ σωτήριον ἀνάγκην τοῦ ἀγνώστου, τὴν ἀρχὴν ταύτην ἣτις ἐπεκράτει κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας.

Ἐκεῖθεν προῆλθεν ἡ ἡμετέρα σωτηρία. Ὁ λαὸς ψηλαφητεῖ ἠρεύνησε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀνεῦρεν αὐτήν. Ἐν μέσῳ τοῦ κατακλυσμοῦ τούτου τῶν συκοφαντιῶν, τῶν ὀπαιτήσεων, τῶν διαφθορῶν, κατῴρωσε νὰ διακρίνη καὶ νὰ ἐκφράσῃ πᾶν ὅ,τι ἐπεθύμει καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν ἐπεθύμει. Δυστυχῆς καὶ προσφιλές ἔθνος ! Ἀξίζει τῷ ὄντι περισσότερον ἐκείνων, οἵτινες κυβερνῶσι καὶ διευθύνουσιν αὐτό.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου μετέβην νὰ ἐπισκεφθῶ ἓνα τῶν συνηλικιωτῶν μου, Ἰάκωβον τὸν τυφλόν, ὅστις μοὶ προὔξεν ἡσυχίαν ἐντύπωσιν. Οἱ τέσσαρες χειμερινοὶ μῆνες ἐγήρασαν αὐτὸν κατὰ δέκα ὅλα ἔτη. Δὲν περιπατεῖ πλέον, σύρεται. Τῇ τυφλότητι ἤρξατο νὰ προστίθεται καὶ ἡ κωφότης. Ἡ μνήμη του πάσχει ἐκλείπει. Ἀντελήφθη καὶ αὐτὸς τούτου καὶ ὑποφέρει πολὺ. Ἡ θέα τοῦ δυστυχοῦς τούτου πλάσματος τοσαύτην προὔξεν ἡμῖν ἐντύπωσιν, ὥστε δὲν εὖρον παρηγορητικὴν τινὰ λέξιν νὰ τῷ ἀπευθύνω. Ἀπερχόμενος ἐπανελάθον τὴν ὁδὸν μου, τῶν ἰδεῶν μου ἀκολουθοῦσῶν ὁδὸν οἰκείαν αὐταῖς, ἐταξίθετῆσαν δὲ αὐταὶ ἐν τῷ νῶ μου ὑπὸ τὴν μορφήν στίχων. Εἶναι τὸ σύστημα τοῦ Γκαίτε, ὅστις ὅταν κατελαμβάνετο ὑπὸ θλίψεως, ἐποίει καὶ μίαν σονάταν.

Ah ! Ce n'est pas la mort que je crains, c'est la vie !
A voir de quels tourments la vieillesse est suivie,
Je tremble, mes amis, de descendre au tombeau
Lentement, membre à membre et lambeau par lambeau,
[beau,

Ne vous laissant de moi, comme image suprême,
Qu'une caricature affreuse de moi-même.

Τὴν μεθεπομένην ἡμέραν κατσηχυμένος ἐκ τῆς ἀδυναμίας μου, ἐπανελάθον παρὰ τῷ Ἰακώβῳ, λαβὼν ἀπόφασιν νὰ ἐμπνεύσω αὐτῷ θάρρος. Θίγω μετὰ τόλμης τὰς χειμερινὰς αὐτοῦ σκληρὰς δοκιμασίας. — Ἄ ! ναι, κύριε, ὑπέφερα πολλὰ ! Καὶ ὅμως καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἀπεριγράπτου φόβου ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τοῦ θανάτου.

— Φόβου ! ἀνέκραξα μετ' ἐκπλήξεως.

— Ἀναμφιβόλως, διότι διότι ἐὰν ἀποθάνω, κύριε, θὰ ἀποθάνῃ μετ' ἐμοῦ καὶ ἡ σύνταξις τὴν ὁποίαν λαμβάνω καὶ τὰ τέκνα μου θὰ ἐστεροῦντο αὐτῆς.

Τὸ μᾶθημα τοῦτο μὲ ἐλύπησε σφόδρα. Ναι, ἔχει δίκαιον, ὁ δυστυχῆς μάρτυς. Ὅσον σκληρὰ καὶ ἂν εἶναι ἡ ζωὴ, ἐνὸς θανάτου τίς νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τι ἢ ὠφέλιμος εἰς πρόσωπά τινά, δέον νὰ ἀποδέχηται αὐτὴν καὶ νὰ τὴν εὐλογῇ.

Ἐρνέστος ΛΕΓΟΥΝΕ,
ἀκαδημαϊκός.

(Μετάφρασις Ν. Γ. Μ.)

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιδημιολογικὴ εἰσαγγελία.

Ἐν τῇ ἑναγχοῦς γενομένη συνεδρίᾳ τῆς ἐταιρείας πρῶτον μὲν ἐγένετο λόγος ἐπαινετικὸς περὶ τοῦ ἀοιδίου August Nauck, ὅστις ἐτύγχανεν ἐπίτιμος τῆς ἐταιρείας ἑταῖρος. Ἀνέγνω δὲ ὁ γραμματεὺς κ. Μαργαρίτης Ἐθαγγελίδης ἐπιμνημόσυτον λόγον τοῦ μεγάλου φιλολόγου, πεμφθέντα ὑπὸ τοῦ ἑταίρου κ. Π. Παπαγεωργίου, πρῶτον γυμνασιάρχου Σερρών καὶ διὰ φιλίας συνδεομένου μετὰ τοῦ ἀοιδίου Nauck. Ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἐξετίθεντο λαμπρῶς τὰ ἐν τῇ κριτικῇ καὶ διορθωτικῇ τῶν ἐλληνικῶν κειμένων διορθώματα καὶ ἡ ἄλλη σοφία καὶ ἡ σπανία ἀρετὴ τοῦ ἀοιδίου ἀνδρός.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἡλίας Λιακόπουλος ἐπραγματεύθη περὶ τῆς ἐλληνικῆς δημοτικῆς νομοθεσίας, ἣτις εἶνε μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ. Ἐξέθηκε δὲ τὴν μεγάλην πρόνοιαν, ἣτις ἐλήφθη, ὅπως ὁ νόμος συνταχθῇ καὶ μεταφρασθῇ ὅσον οἶόν τε ἀναμαρτήτως, ἀλλὰ παρὰ πάντα τὰ λεφθέντα μέτρα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐλληνικῇ μεταφράσει τοῦ νόμου πολλὰ ἐσφαλμένως ἀποδοθέντα. Κατέδειξε δὲ ὁ κ. Η. Λιακόπουλος πολλὰς δεκάδας ὄρων, ἐσφαλμένως ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἀποδοθέντων, ἐξ ὧν ἡ ἔννοια καθίσταται νῦν μὲν εὐρύτερα τοῦ προσήκουτος, νῦν δὲ στενωτέρα, πολλάκις δὲ καὶ ὅλως διάφορον ὑποβάλλεται νόημα, ἐξ ὧν πολλὰ ἐν τῇ πράξει ἐγείρονται ἀμφισβητήσεις καὶ δικανικαὶ ἐριδες. Μετὰ τὸν κ. Η. Λιακόπουλον ἤρχοντο ἀνακοινώσεις ἄλλων ἑταίρων, ἀλλ' ἀνεβλήθησαν εἰς τὴν προεχθῆ συνεδρίαν διὰ τὸ προκεχωρητὸς τῆς ὥρας.